



Ὅμιλία 16η

(Αποκ. 2, 21-23)

Ὑπὸ τὸν τύπο Ἰεζάβελ, ὅλα τὰ ἐνδοεκκλησιαστικά
ρεύματα πού φέρουν ἐτεροδιδασκαλίες.

Οἱ Φωτισμένοι. Ἡ Ζολωτική Κίνηση.

Ἡ Χαρισματική Κίνηση κ.ἄ.

Ἡλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκά
σου Ἰεζάβελ, ἣ λέγει ἐαυτὴν προφῆτιν, καὶ διδά-
σκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι
καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα. καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον
ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορ-
νείας αὐτῆς. ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς
μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ με-
τανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλη-
σίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ
δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω
τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν
διδασχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ
σατανᾶ, ὥς λέγουσιν.»¹

Ὑπὸ τὸ χαρακτηριστικό ὄνομα Ἰεζάβελ, ἀγαπητοί
μου, πού εἴχαμε ἀναλύσει ἀρκετά τὴν περασμένη φο-

1. Ἀποκ. 2, 20-24.

ρά, ὁ Κύριος θέλει νά συμπεριλάβει κινήσεις πολύ λίγο χριστιανικές, ἐλάχιστα χριστιανικές, οἱ ὁποῖες ὅμως, παρὰ ταῦτα, ἀπολαμβάνουν τιμῆς μέσα στήν Ἐκκλησία καί, τό χειρότερο, δέν τούς ἀφαιρεῖται τό χριστιανικό ὄνομα.

Εἶδαμε τήν περασμένη φορά ὅτι τό παράπτωμα τοῦ ἐπισκόπου τῶν Θυατείρων ἦταν ὅτι ἀναγνώριζε σ' αὐτήν τή γυναῖκα, μέ τό συμβολικό ὄνομα *Ἰεζάβελ*, τήν χριστιανική ιδιότητα. Δηλαδή, αὐτή ἡ γυναῖκα ἦταν μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά δίδασκε πράγματα ἀλλότρια, ξένα, τά ὁποῖα δέν ἀνέχεται ὁ Κύριος· καί μέμφεται, κατηγορεῖ τόν ἐπίσκοπο, ἐπειδή συνέχιζε νά θεωρεῖ Χριστιανή τήν γυναῖκα αὐτή. Ἡ *πορνεία* της δέ καί ἡ *μοιχεία* της καί τά *εἰδωλόθυτά* της, ὅπως εἶχαμε πεῖ τήν προηγούμενη φορά, ἔχουν μεταφορικό χαρακτήρα καί ἀναφέρονται σέ διδασκαλίες ἔξω ἀπό τήν ἀληθινή διδασκαλία, καί συνεπῶς αὐτά πού δίδασκε αὐτή ἡ γυναῖκα εἶχαν σκοπό νά ἀπομακρύνουν τούς πιστούς ἀπό τήν ἀληθινή διδασκαλία τοῦ Θεοῦ.

Πάντως, μέσα στήν ἐκκλησιαστική Ἱστορία, ἀγαπητοί μου, ὑπῆρξαν πάμπολλα ρεύματα τέτοιας ὕφης, τά ὁποῖα, ἀφοῦ ἐπέφεραν πολλή ζημία στήν Ἐκκλησία, κατόπιν καταδικάστηκαν ἀπ' αὐτήν.

Δηλαδή, γιά νά τό καταλάβουμε, ἡ ὅλη ἔννοια τοῦ χωρίου, τῆς περικοπῆς πού σᾶς διάβασα, ὅπου ὁ Κύριος μιλάει στόν ἐπίσκοπο τῶν Θυατείρων, εἶναι ἡ ἐξῆς. Ὁ ἐπίσκοπος –τό ὑπογραμμίζω, καί κρατῆστε το καλά, γιατί θά ἀποτελέσει τό κεντρικό σημεῖο τῆς σημερινῆς ὁμιλίας μας– ὀφείλε ὁ ἐπίσκοπος νά διακρίνει αὐτό τό ἀλλότριο στοιχεῖο μέσα στήν Ἐκκλησία του, τό ξένο,

τό νόθο στοιχεῖο, καί νά τό ἀποβάλει πάραυτα! Αὐτός εἶναι ὁ νοῦς τῆς περικοπῆς.

Αὐτή ἡ γυναῖκα, ὅπως φαίνεται, ἦταν ὁπαδός γνωστικῆς αἵρέσεως. Ἦταν ὅμως μέσα στήν Ἐκκλησία, ἦταν Χριστιανή, δροῦσε μέσα στήν Ἐκκλησία· δέν ἦταν ἀπ' ἔξω, ὅπως σήμερα φέρ' εἰπεῖν εἶναι οἱ Χιλιαστές, οἱ ὅποιοι εἶναι ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ὑπογραμμίζω, ἦταν μέσα στήν Ἐκκλησία.

Πρέπει ἐδῶ νά σημειώσουμε ὅτι ἡ ἠθική τῶν Γνωστικῶν –γιά τούς ὁποίους πολλές φορές σᾶς ἔχω μιλήσει– ἀποτελεῖ τήν *λυδία λίθο* γιά νά καταλάβουμε κάθε αἵρεση, καί προπαντός αἵρέσεις ὅπως εἶναι ὁ Μασονισμός, ἡ Θεοσοφία καί ἄλλες. Περισσότερα γιά τόν Γνωστικισμό θά ποῦμε, πρῶτα ὁ Θεός, στήν ἐπόμενη ὁμιλία μας, γιατί ἔχει καί τά *βαθέα* του, πού ὁ Κύριος τά χαρακτηρίζει ὡς *βαθέα τοῦ Σατανᾶ*.

Ἐπίσης νά σημειώσουμε ὅτι ἡ ἠθική τῶν Γνωστικῶν εἶχε δύο ἀκρότητες. Ἡ μία ἦταν τῶν Νικολαϊτῶν, μέ τήν ὑπερβολική φθορά τῆς σάρκας μέ τίς ἡδονές. Ὡς σύνθημά τους εἶχαν ἐκεῖνο τό *δεῖ παραχρῆσθαι τῇ σαρκί*, δηλαδή πρέπει νά καταστρέψω τή σάρκα ἀλλά μέ τίς ἡδονές, δηλαδή μέ τήν κατάχρηση· *νά φάω πολύ, νά πιῶ πολύ, νά μεθάω, νά παίρνω ναρκωτικά, νά πέσω στίς πορνεῖες κατά κράτος... γιά νά καταστρέψω τή σάρκα*.²

2. Σκοπός τῆς ἀμετρῆς γενετησίου ἀσυδοσίας στήν ὁποία ἐπιδίδονταν οἱ ἐλευθεριάζοντες Γνωστικοί δέν ἦταν ἡ τεκνοποιΐα ἀλλά ἡ ἱκανοποίηση τῆς σάρκας. Ἀπαγόρευαν αὐστηρά τήν τεκνοποιΐα. Ἄν κάποια γυναῖκα-μέλος τῆς αἵρέσεως συνελάμβανε, ἰσχυρίζονταν πώς ὑποδουλώθηκε στόν *ἄρχοντα τῆς ἐπιθυμίας*, πού ταντιζό-

Ἡ ἄλλη ἀκρότητα ἦταν ἡ ὑπερβολή τῆς ἐγκρατείας, ἡ καταδίκη τοῦ γάμου, ἡ ἀποχή ἀπό πολλά φαγητά, μάλιστα ὄχι μόνο ἀπό τό κρέας, ἀλλά ἀκόμη καί ἀπό τροφές τοῦ φυτικού βασιλείου, ὅσο οἱ καρποὶ αὐτοὶ βρίσκονταν ἐπάνω στά δέντρα ἢ στά φυτά. Τέτοια αἵρεση ἦταν ὁ Μανιχαϊσμός. Φοβερός ὁ Μανιχαϊσμός! Ἔλεγαν: Ἐν φᾶς ἓνα σῦκο κόβοντάς το ἀπό τή συκιά, εἶσαι ὑπεύθυνος φόνου! Διότι αὐτό τό σῦκο ἔχει ψυχή, καί εἶσαι ὑπεύθυνος φόνου ἂν τό κόψεις! Καί ἂν ρωτοῦσες Καί πότε θά τό φάω αὐτό τό σῦκο; Θά πεθάνω ἀπό τήν πεῖνα... σοῦ ἀπαντοῦσαν: Θά τό φᾶς ὅταν θά πέσει ἀπό τή συκιά. Δέν πρέπει νά τό κόψεις! Φοβερά πράγματα, ἀγαπητοί μου!

Πάντως, μέ τήν κατάσταση αὐτή τῆς ἀκρότητος, τῆς ὑπερβολικῆς ἐγκρατείας, μέ τήν καταδίκη τοῦ γάμου καί λοιπά, ἔχουμε τούς Μοντανιστές. Ὁ Μοντανός ἐμφανίστηκε ἀκριβῶς στή Μικρά Ἀσία, καί ἓνα ἀπό τά κέντρα τῆς διδασκαλίας του ἦταν τά Θυάτειρα γι' αὐτό ὁ Κύριος μιλάει γιά τό θέμα αὐτό. Μετά ἔχουμε τούς Σεβηριανούς Ἐγκραῖτες, τούς Μασσαλιανούς καί ἄλλους πολλούς... πού πραγματικά δέν ὑπάρχει ἀριθμός στήν χορεία αὐτῶν τῶν αἰρετικῶν πού εἶχαν ἀρχή τους τήν ὑπερβολική ἐγκράτεια.

Σ' ἓνα σημεῖο συναντιοῦνταν αὐτά τά δύο ἄκρα,

ταν μέ τόν κακὸ Δημιουργό τοῦ ὑλικοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ ὁρισμένοι Γνωστικοὶ προχωροῦσαν σέ ἐκτρώσεις, καί μετὰ ἀπ' αὐτές ἐπιδίδονταν σέ βρώση τοῦ ἐκτρωθέντος ἐμβρύου, ἡ ὁποία θεωρεῖτο ὡς τό τέλειον Πάσχα (ἀγ. Ἐπιφανίου, Πανάριον, PG 41, 340BC). Βλ. π. Ἀθανασ. Μυτιληναίου, *Ἡ Ἀποκάλυψις*, Τόμος Α', Ὁμιλία 10η, ἐκδ. Ἱ. Μ. Κομνηνείου, Στόμιον Λαοίσης 2023.

πού ἦταν καί βασικό σημεῖο τῆς διδασκαλίας τῶν Γνωστικῶν· στήν διαρχία. Ἔλεγαν ὅτι ἡ σάρκα ἀποτελεῖ πηγή τοῦ κακοῦ, εἶναι δημιουργημα ἑνός κακοῦ θεοῦ, ἐνῶ ἡ ψυχὴ εἶναι δημιουργημα ἑνός ἀγαθοῦ θεοῦ· καί ὅτι γιὰ νά ἀπαλλαγεῖ ἡ ψυχὴ ἀπό τὰ δεσμά τῆς σάρκα, τοῦ δημιουργήματος τοῦ κακοῦ θεοῦ, πρέπει νά καταστραφεῖ ἡ σάρκα, εἴτε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀκολασίας καί τῆς ὑπερβολικῆς ἀνηθικότητος, εἴτε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπερβολικῆς ἐγκρατείας. Δέν θά παντρευτῶ· δέν θά τρώω· θά ὑποβάλλω τόν ἑαυτό μου σέ πολλή πείνα· δέν θά πάω στόν γιατρό ἄν ἀρρωστήσω· ἔτσι ὥστε νά καταστρέψω τήν σάρκα, αὐτήν τήν πηγή τοῦ κακοῦ.³

Ἦδη ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔχει σημειώσει στίς ἐπιστολές του αὐτές τίς γνωστικές τάσεις, ἰδίως τίς ἐγκρατητικές, τίς ὁποῖες καί καταδικάζει.⁴ Ἐνῶ, ἀντιθέτως, τό ἄλλο ἄκρο, τῶν Νικολαιτῶν, τό καταδικάζουν ὁ ἀπόστολος Πέτρος, στή δεύτερη ἐπιστολή του, καί ὁ

3. Οἱ Γνωστικοί ὄχι μόνο ἀπέδιδαν τή δημιουργία τοῦ ὑλικοῦ κόσμου σέ μία κατώτερη θεϊκὴ ὄντοτητα, ἀλλὰ ταύτιζαν αὐτήν τήν κατώτερη θεότητα μέ τόν Γιαχβέ, τόν Θεό τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ ὁποῖος, γιὰ τοὺς Γνωστικούς, δέν εἶναι ὁ Πατήρ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀντίθετα, ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦταν νά καταλύσει τήν ἐξουσία τοῦ Γιαχβέ. Ἐπικαλούμενοι τό χωρίο «ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν» (Ἰωάν. 14, 30), ταύτιζαν τόν Γιαχβέ μέ τόν Διάβολο! Ὁ ἅγ. Ἐπιφάνιος ἐπισημαίνει ὅτι ὁ λόγος πού οἱ Γνωστικοί ἀπέδιδαν τή δημιουργία τοῦ κόσμου καί τοῦ σώματος σέ κατώτερες θεϊκές ὀντότητες ἦταν γιὰ νά ὑποστηρίξουν ἔτσι τήν ἄποψη ὅτι ὁ ὑλικὸς κόσμος εἶναι ἀτελής καί ὅτι τό ἀνθρώπινο σῶμα, πρὶν τήν ἔλευση μέσα σ' αὐτό τοῦ πνευματικοῦ στοιχείου, τοῦ σπινθήρα ὅπως τό ὀνόμαζαν, ἦταν «χαμαὶ κείμενον δίκεν σκόληκος ἔρποντος» (PG 41, 300B).

4. Βλ. Κολ. 2, 21.

ἀδελφóθεις Ἰούδας.⁵

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος –θά θυμόσαστε ὅταν διαβά-
ξετε Ἀγία Γραφή– λέει κάπου γι’ αὐτούς ὅτι θά ἐμπο-
δίζουν τόν γάμο... θά ἀπέχουν ἀπό τίς τροφές! Καί μά-
λιστα ὁ ἀπόστολος, ἀναιρώντας αὐτά πού ἤδη δίδα-
σκαν, πού φαίνονταν, πού ἄρχιζαν νά διδάσκουν, καί
τά καταχωρεῖ στίς ἐπιστολές του, λέει: «*πάν κτίσμα
Θεοῦ καλόν, καί οὐδέν ἀπόβλητον*»⁶. Κάθε κτίσμα τοῦ
Θεοῦ εἶναι καλό! Τί θά πεῖ ὅτι κάνεις φόνο τρώγοντας
ἓνα σῦκο; Τί ἀνοησίες καί δαιμονικές διδασκαλίες εἶ-
ναι αὐτές; Καί γιατί ὁ γάμος εἶναι βρώμικος; καί γιατί
εἶναι ρυπαρός; Αὐτές εἶναι δαιμονικές διδασκαλίες!⁷
Ἄν θέλει κανεῖς νά μείνει ἄγαμος, θά μείνει πρὸς τι-
μήν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰ-
γνάτιος,⁸ ὅπως καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος πού ἦταν ἄγα-
μος.⁹ Ἀλλά αὐτό θά γίνει γιά κάποιον ἀνώτερο σκοπό,
ἀφιερώνοντας τήν ἀγαμία του, τήν παρθενία του, στόν
Ἰησοῦ Χριστό, καί ὄχι διότι ὁ γάμος καθεαυτόν εἶναι
ἀκάθαρτος.¹⁰

Ἄν σᾶς πῶ, ἀγαπητοί μου –τί νά πῶ...– ἄν σᾶς πῶ
ὅτι στούς πιό πολλούς Χριστιανούς μας ἐπικρατοῦν τέ-
τοιες γνωστικές ἀντιλήψεις, τί θά λέγατε;

5. Βλ. Β΄ Πέτρ. 2. Ἰούδα.

6. Α΄ Τιμ. 4, 3-4.

7. Πρβλ. Α΄ Τιμ. 4, 1.

8. Πρὸς Πολύκαρπον, PG 5, 724B. «*Εἴ τις δύναται ἐν ἀγνείᾳ μέ-
νειν εἰς τιμὴν τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου, ἐν ἀκανχησίᾳ μενέτω*».

9. Βλ. Α΄ Κορ. 7, 1-7.

10. Βλ. ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Περὶ Παρθενίας*, Η΄, PG 48, 538: «*Εἰ γὰρ ἀκάθαρτον ὁ γάμος, ἀκάθαρτα μὲν ἅπαντα τὰ δι’ αὐτοῦ τικτόμενα ζῶα, ἀκάθαρτοι καὶ ὑμεῖς*».

Ξέρετε πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι πού λένε ὅτι δέν θά σωθοῦν γιατί εἶναι παντρεμένοι, ἔγγαμοι; Καί δέν θά ἤθελα νά πῶ ὅτι μέσα στόν γάμο μπορεῖ νά γίνονται πράγματα πού δέν τά θέλει ὁ Θεός. Ἐάν γίνονται πράγματα πού δέν τά θέλει ὁ Θεός μέσα στόν γάμο, τότε δικαιολογημένα κάποιος νά πεῖ ὅτι δέν πάει καλά· ἀσφαλῶς. Μήπως μένοντας κανεῖς ἄγαμος, ἄν κάνει πράγματα πού εἶναι ἀθέμιτα, ἡ ἀγαμία του καί ἡ παρθενία του στέκονται στό ὕψος τους; Προφανῶς ὄχι· αὐτά εἶναι ἐκτροπές. Ἄλλ' ὅμως ὁ γάμος στήν οὐσία του εἶναι τίμιος. Τό λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Τίμος ὁ γάμος ἐν πᾶσι καί ἡ κοίτη ἀμίαντος*»· ἀλλά «*πόρνους δὲ καί μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός*».¹¹ Δέν μπορεῖς νά κάνεις παρεκτροπές· δέν μπορεῖς νά εἶσαι μοιχός καί μοιχαλίδα· δέν μπορεῖς νά κάνεις παρὰ φύσιν πράξεις καί ἄλλα τέτοια πράγματα· ὁ γάμος νά εἶναι τίμιος!

Θυμᾶμαι, κάποτε πῆγα σ' ἓνα κατάστημα νά ψωνίσω, ἐκεῖ στή γειτονιά μου, καί μοῦ λέει ἡ γυναίκα τοῦ μπακάλη – ἡλικιωμένη γυναίκα – ἀναστενάζοντας:

Ἄχ, ἐσεῖς οἱ ἄγαμοι θά σωθεῖτε. Ἐμεῖς...

Γιατί, κυρία μου; ἐσεῖς δέν θά σωθεῖτε;

Μά ἐμεῖς, πού εἵμαστε παντρεμένοι...

Γιατί δέν θά σωθεῖτε ἐσεῖς, κυρία μου; Ἐπειδὴ εἴστε ἔγγαμη, δέν θά σωθεῖτε; Ποιός σᾶς τό εἶπε αὐτό;

Αὐτές εἶναι γνωστικές ἀντιλήψεις, εἴτε τό καταλαβαίνουμε εἴτε δέν τό καταλαβαίνουμε. Ἐχουμε χάσει βεβαίως τήν προέλευση αὐτῶν τῶν ἀντιλήψεων, ἀλλά κυκλοφοροῦν μέσα στήν Ἐκκλησία μας. Ἄς μήν πῶ κι ἄλλες τέτοιες περιπτώσεις. Τέλος πάντων. Αὐτές τίς

11. Ἐβρ. 13, 4.

καταστάσεις ὁ ἀπόστολος Παῦλος τίς καταδικάζει.¹² Ἐκεῖνο ὅμως πού ἔχει σημασία νά ποῦμε εἶναι ὅτι οἱ τάσεις αὐτές καί τά ρεύματα αὐτά συνυπῆρχαν πάντοτε μέσα στήν Ἐκκλησία καί νόθευαν τήν ἀληθινή διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου.

Τώρα, ὑπό τό συμβολικό ὄνομα *Τεξάβελ*, ὁ Κύριος ζητάει ἀπό τόν ἐπίσκοπο τῶν Θυατείρων νά ἀποβάλλει τήν γυναῖκα αὐτή πού εἰσήγαγε γνωστικές θέσεις στήν Ἐκκλησία, πιθανῶς ἐγκρατητικές –πιθανῶς, γιατί θεωρεῖται πνευματικός πρόγονος τοῦ Μοντανισμού αὐτή ἡ γυναῖκα– ἐάν φυσικά δέν μετανοήσει. Προσέξτε αὐτό· ἐάν δέν μετανοήσει!

Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ὅτι τό θέμα τῆς μετανοίας ἦταν ἀναγκαῖο, γιατί αὐτή ἡ γυναῖκα ἦταν μέσα στήν Ἐκκλησία. Αὐτό καί μόνο προδίδει ἡ πρόταση ἄν δέν μετανοήσει θά τήν τιμωρήσω, πού λέει ὁ Κύριος· δείχνει ὅτι αὐτή ἦταν μέλος τῆς Ἐκκλησίας. Θά μπορούσε νά πεῖ γιά ἕναν αἰρετικό, γιά ἕναν εἰδωλολάτρη, ἐάν δέν μετανοήσει; Ἀποκλείεται. Τό θέμα τῆς μετανοίας εἶναι ὑπόθεση ἐνδοεκκλησιαστική, ἐσωτερική.

Προσέξτε· παρακαλῶ, πολύ προσέξτε! Θά δεῖτε τί θά σᾶς πῶ παρακάτω, γιά νά στερεώσω καί νά θεμελιώσω ἐκεῖνα πού θά σᾶς πῶ· πράγματα τῆς ἐποχῆς μας! γιά νά ἀντιληφθοῦμε τό μέγεθος τῶν πραγμάτων.

Κάνει ἐντύπωση ὅτι ὁ Κύριος σημειώνει αὐτό πού σᾶς εἶπα· «καί ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καί οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς»¹³. Δηλαδή δέν θέλει νά μετανοήσει γιά τήν βρώμικη διδασκαλία

12. Βλ. Κολ. 2, 8. Α΄ Τιμ. 1, 3-4. 4, 7. 6, 20. Τίτ. 3, 9. κ.ἀ.

13. Ἀποκ. 2, 21.

της, ἡ ὁποία ἀντιτίθεται στή δική μου διδασκαλία. Συνεπῶς ἐνδοεκκλησιαστική ὑπόθεση.

Ἀλλά ἔχουμε κι ἄλλο ἓνα σημεῖο πού εἶναι χρήσιμο. Γιατί ὁ Κύριος δίδει χρόνο γιά νά μετανοήσῃ ἡ γυναίκα αὕτη;

Εἶναι ἐκεῖνο πού τήρησε πάντα ἡ Ἐκκλησία μέσα στήν ἱστορία της· ὅτι μία ἑτεροδιδασκαλία, δηλαδή μία ξένη διδασκαλία, πάντοτε θέλει κάποιον χρόνο γιά νά διορθωθεῖ. Πρέπει νά καλέσεις αὐτόν πού λέει αὐτά πού λέει καί νά τοῦ ὑποδείξεις ὅτι δέν εἶναι τά πράγματα ἔτσι. Προφανῶς αὐτός δέν θά πειστεῖ ἀμέσως, καί θά πρέπει νά γίνουν ἐπανειλημμένες προσπάθειες. Ἄν τελικά δέν μετανοήσῃ καί συνεχίσει νά διδάσκει τά λαθεμένα, τά στραβά, τότε πρέπει νά ἀποκοπεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Μήπως καί μέ τόν Ἄρειο δέν ἔγινε τό ἴδιο; Γιά πόσα χρόνια –πολλά χρόνια, ἀγαπητοί μου!– ὁ Ἄρειος ἦταν μέσα στήν Ἐκκλησία, καί παρὰ τίς ἀλλεπάλληλες προτροπές ὅχι μόνο τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀλλά καί τοῦ προκατόχου του νά διορθωθεῖ, ἐκεῖνος δέν διορθωνόταν. Τελικά ἀποκόπηκε· ἀποκόπηκε τελείως ἀπό τήν Ἐκκλησία, μέ τίς ἀποφάσεις τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.¹⁴

Δηλαδή, αὐτός ὁ χρόνος τῆς μετανοίας εἶναι ἀπαραίτητος. Μόνο πού φοβᾶμαι ὅτι κάποτε ὁ χρόνος εἶναι κάπως μέγας –τό φοβᾶμαι αὐτό– ἐξαιτίας μιᾶς ἀβελτηρίας μας πολλές φορές, μιᾶς ἀπερίσκεπτης νο-

14. Προκάτοχος τοῦ ἁγ. Ἀλεξάνδρου ἦταν ὁ ἅγιος Μητροφάνης. Ἐπειδή ὅμως ὁ ἴδιος ἦταν πολύ γέρος καί ἄρρωστος, στή Σύνοδο τόν ἀντιπροσώπευσε ὁ Ἀλέξανδρος, ὄντας πρεσβύτερος.

θρόνητάς μας. Καί ὅπως τώρα θά δεῖτε, πολλές σύγχρονες καταστάσεις, πού θά ἔπρεπε ἀμέσως νά τίς πιάσουμε καί νά δοῦμε τί θά γίνηι, τίς ἔχουμε ἀφήσει, καί τίς ἀφήνουμε ἀκόμα! Ἐδῶ εἶναι τό φοβερό. Γι' αὐτό καί τό παράπονο τοῦ Κυρίου, ἡ κατηγορία, ἡ μομφή τοῦ Κυρίου: *Κρατᾶς αὐτήν τή γυναῖκα, καί μου πλανᾷ τούς πιστούς μου!*

Τό ὅτι αὕτη ἡ διδασκαλία ἦταν δαιμονική, τό βλέπουμε πάλι ἀπό τό ἱερό κείμενο. Σημειώνει ὁ Κύριος: «*Υμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τήν διδαχήν ταύτην*», σ' ἐσᾶς λέω, τούς ἄλλους, πού δέν ἔχετε ἀκολουθήσει τή διδασκαλία αὐτῆς τῆς γυναίκας. Εἶδατε; *διδαχήν!* Δέν λέει τίς πράξεις· *«τήν διδαχήν»!* Ὅποτε ἦταν μία διδασκαλία ψευδῆς. *«οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν»*, οἱ ὅποιοι δέν γνώρισαν τά βαθέα τοῦ Σατανᾶ, αὐτοί πού, ὅπως λένε, ἔχουν τά βαθέα τῆς σοφίας· ἐγώ ὅμως σᾶς ἀποκαλύπτω, λέει ὁ Κύριος, ὅτι αὐτά εἶναι τά βαθέα τοῦ Σατανᾶ. Ἀπόδειξη λοιπόν ὅτι ἡ διδασκαλία αὕτη ἦταν δαιμονική· ναί, δαιμονική διδασκαλία!

Τώρα τό τί θά πεῖ δαιμονική διδασκαλία, ἀγαπητοί μου... Καί μόνο νά σοῦ πεῖ κάποιος νά νηστεύεις δυό σαρανταήμερα, αὐτό εἶναι δαιμονική διδασκαλία. Νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά σᾶς πῶ κάτι, γιά νά ἐξηγήσω γιατί εἶπα δυό σαρανταήμερα.

Αὐτό ἀναφέρεται, ξέρετε, σ' ἓνα περιστατικό πού εἶχε γίνηι κάποτε στήν Πάτρα μέ κάποιον πού τοῦ εἶπε ὁ Σατανᾶς, ὡς δῆθεν Χριστός: *Ἐάν θέλεις νά μέ εὐαρεστήσεις θά νηστεύεις καί ἀπό τό Πάσχα μέχρι τήν Πεντηκοστή!...* Ἀμέσως ἐδῶ βλέπουμε τό στραβό. Ἡ

Ἐκκλησία λέει δέν νηστεύουμε τότε· ὁ Διάβολος ὅμως λέει θά νηστεύεις!

Θά σᾶς πῶ καί τοῦτο. Κάποιοι παίρνουν κάποιο κλῆμα, ἓνα μῆλο, κάτι, δέν ξέρω τί, γιά νά ἀποκτήσουν παιδιά, καί πρέπει νά νηστεύουν γιά σαράντα ἡμέρες· μετά ὅμως ἔρχεται καί ἡ Σαρακοστή, καί πρέπει νά νηστεύουν γιά ἄλλες σαράντα ἡμέρες. Καί τό χειρότερο ξέρετε ποιό εἶναι; Νηστεύουν τίς σαράντα ἡμέρες, μέ ἐκεῖνες τίς παράξενες διδασκαλίες, καί δέν νηστεύουν τίς σαράντα ἡμέρες τῆς Σαρακοστῆς, πού διδάσκει ἡ Ἐκκλησία!... Πολύ τό φοβᾶμαι.

Καί μάλιστα καταγγέλω τοῦτο –μοῦ ἔχουν τύχει δύο περιπτώσεις: Πηγαίνετε σ' αὐτόν τόν ἀνεκδιήγητο μάγο, τόν Χρῆστο, πού εἶναι στό Γάζωρο τῶν Σερρῶν. Γιατί εἶπα πηγαίνετε; Πηγαίνετε ἐσεῖς; Θά σᾶς πῶ: ναί, ἐσεῖς πηγαίνετε! Μά πῶς; Νά, ὅταν βρεθεῖτε σέ μία δύσκολη στιγμή, ἐσεῖς πού μέ ἀκοῦτε τώρα, δέν ἔχετε τόση πίστη στόν Θεό, καί βρίσκεστε σέ ἀδυναμία καί πηγαίνετε! Καί μετά γυρίζετε πίσω καί λέτε: Ξέρετε, πάτερ, πῆγα ἐκεῖ. Μά γιατί πῆγες; Δέν τό ἤξερες; Δέν μέ ἄκουσες τόσες φορές πού εἰδοποιῶ; Νά, γιά νά σώσω τό παιδί μου! Θά σώσεις τό παιδί σου μέ τόν Διάβολο;... Ὁ Διάβολος σώζει; ἢ καταστρέφει; Γι' αὐτό εἶπα ἐσεῖς πού πηγαίνετε· καλῶς τό εἶπα.

Τί σᾶς λέει λοιπόν ἐκεῖ ὁ Χρῆστος, ὁ διαβόητος Χρῆστος, τό ὑπ' ἀριθμόν ἓνα μέντιουμ τῆς Ἑλλάδος; Σᾶς λέει τό ἐξῆς: Θά γράψεις ἓνα γράμμα στό Ἅγιον Ὅρος, σ' ἐκεῖνο τό μέρος, καί θά σοῦ στείλουν ἀπό ἐκεῖ ἓνα κομμάτι κλαδί ἀπό κλῆμα καί κάτι ἄλλα, καί κάτι ἄλλα... καί λοιπά.

Καί λέω τώρα: Οἱ Ἁγιορεῖτες δέν πῆραν εἶδηση ὅτι αὐτούς τούς πελάτες τούς συστήνει ὁ Διάβολος; Δέν τό πῆραν, φαίνεται, εἶδηση...

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου, ὅταν ἐκεῖνη ἡ μαντευομένη τῶν Φιλίππων σύστηνε τούς ἀνθρώπους σ' αὐτόν, δέν δίστασε νά βγάλει τό δαιμόνιο ἀπό τήν κοπέλα, κι αὐτή νά χάσει τή μαντική της ικανότητα.¹⁵

Ὡστε ἐμεῖς πᾶμε ἐκεῖ, μᾶς στέλνει ἐκεῖ ὁ Σατανᾶς, μπερδεύοντας τά πράγματα μέ τά ἱερατικά, καί ὁ Χρῆστος τοῦ Γάζωρου κινεῖται μέσα στό ἐκκλησιαστικό κλῖμα, στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο! Φοβερό! *Θά κάνεις τρεῖς Λειτουργίες. Θά κάνεις σαράντα Παρακλήσεις. Θά κάνεις τρία Εὐχέλαια...* Γιατί *τρία*; Γιατί *σαράντα*; Ἐνα δέν εἶναι ἀρκετό; Καί γιατί νά εἶναι *τρία* καί ὄχι τέσσερα; Αὐτά δημιουργοῦν σοβαρές ὑποψίες ὅτι προέρχονται ἀπό μάγο. Καί, πράγματι, εἶδατε τί συμβουλεύει; Καλά πράγματα συμβουλεύει. Εἶναι μάγος ὅμως. Καί κινεῖται, ξαναλέω ἄλλη μία φορά, μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, καί κανεῖς δέν τόν διορθώνει!

Βλέπουμε λοιπόν, ὅταν ἐδῶ ὁ Κύριος λέει ὅτι εἶναι *τά βαθέα τοῦ Σατανᾶ*, ὅτι πρόκειται περί διδασκαλίας δαιμονικῆς. Αὐτά τά λίγα πού εἶπαμε εἶναι ἀρκετά γιά νά βγάλουμε κάποια συμπεράσματα συγκεντρωτικά, τά ὁποῖα πρέπει νά ἔχουμε στό μυαλό μας σάν ἓνα διάγραμμα, γιατί θά μᾶς χρησιμεύσουν ὄχι μόνο νά κατανοήσουμε τό σημερινό μας θέμα, ἀλλά καί πάντα νά κατανοοῦμε ὅσα τέτοια πράγματα συμβαίνουν μέσα στήν Ἐκκλησία. Δηλαδή:

15. Βλ. Πράξ. 16, 16-18.

Πρῶτον, πρόκειται περί ἐνδοεκκλησιαστικοῦ φαινομένου. Ὑπογραμμίζω: ἐνδοεκκλησιαστικοῦ φαινομένου· ἐνός φαινομένου πού παρουσιάζεται μέσα στήν Ἐκκλησία· ὄχι ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Δεύτερον, ὑπάρχει τό φαινόμενο τῆς ἐτεροδιδασκαλίας, δηλαδή διδασκαλίας ξένης πρὸς τήν διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Ἐκκλησίας.¹⁶

Τρίτον, ὑπάρχει συνύπαρξη αὐτῆς τῆς ἐτεροδιδασκαλίας μέ τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, καί πού δέν καταδικάζεται –κακῶς!– ἂν καί ὑφίσταται γιά ἀρκετό καιρό. Γιά λίγο, ἕως ὅτου καταλάβουμε, ναί· γιά πολύ καιρό ὅμως, εἶναι ἀπαράδεκτο· εἶναι ἀπαράδεκτο πού δέν καταδικάζεται αὐτή ἡ ἐτεροδιδασκαλία!

Τέταρτον, ἡ διδασκαλία αὐτή ἔχει ἄμεση σχέση μέ τόν Σατανᾶ, ἔχει δαιμονικό βάθος, καταλήγει στή λατρεία τοῦ Σατανᾶ, ἀλλά κρύβεται πίσω ἀπό ὅλα τά στοιχεῖα τῆς λατρείας μας καί τῆς πίστεώς μας καί καμουφλάρεται ἐκεῖ.

Καί, πέμπτον, δημιουργεῖ ψευδοπροφητεῖς, ψεύτικες προφητεῖς.

Αὐτά τά πέντε εἶναι τά κύρια γνωρίσματα ὅσων ψευδοπροφητῶν δροῦν μέσα στήν Ἐκκλησία.

Μέ βάση αὐτά τά στοιχεῖα ἀναγνωρίσεως, ἀγαπητοί μου, μπορούμε τώρα ὄχι μόνο νά χαρακτηρίσουμε αὐτήν τήν γυναῖκα-*Τεζάβελ* τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀλλά, μέ βάση τό ἱερό κείμενο τῆς Ἀποκαλύψεως, μπορούμε νά χαρακτηρίσουμε καί κάθε ἐποχή, καί συνεπῶς καί τήν ἐποχή μας. Ὑπογραμμίζω: καί τήν ἐποχή μας.

16. Πρβλ. Α΄ Τιμ. 1, 3 καί 6, 3.

Καί τίθεται τό ἐρώτημα: Ὑπάρχουν τέτοια ρεύματα στήν ἐποχή μας;

Ἀσφαλῶς ναί, καί μάλιστα πολλά. Ἀπόψε θά μείνουμε σέ κάτι πού πραγματικά ἔχει δημιουργήσει προβλήματα μέσα στήν Ἐκκλησία· ἐν τούτοις ἡ Ἐκκλησία ἀκόμα δέν τό ἔχει καταδικάσει, ἄν καί ἔχουν περάσει ἐξήντα χρόνια! Ἐξήντα χρόνια ἔχουν περάσει! Πρόκειται γιά τούς αὐτοονομαζόμενους *Φωτισμένους*.

Οἱ αὐτοονομαζόμενοι *Φωτισμένοι* εἶναι μία κίνηση –κυρίως γυναῖκες, λιγότεροι ἄνδρες– πού ἄρχισε τό 1923 μέ τήν, μακαρίτισσα σήμερα, *Κωνσταντίνα Ζολώτα*. Εἶναι ἡ *Κίνηση τῆς Ζολώτα*. Πλούσια γυναίκα αὕτη καί ὀνομαστή. Εἶχε ιδρύσει σχολή, πού λεγόταν *Απολυτρωτική Σχολή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου*.¹⁷

Σήμερα, μόνο στήν Ἀττική, ὑπάρχουν πεντακόσιοι κύκλοι δικοί της! Ὁ κάθε κύκλος ἔχει ἀπό εἴκοσι ἕως ἑκατό καί πλέον ἀνθρώπους. Ὑπολογίζονται σέ περίπου εἴκοσι πέντε χιλιάδες αὐτοί πού ἀκολουθοῦν τούς κύκλους καί τίς διδασκαλίες τῆς Ζολώτα!

Στήν ἴδια κατηγορία ὑπάγεται καί ἡ διαβόητη, ἥδη μακαρίτισσα καί αὕτη, *Ελένη τῶν Σπάτων* –θά σᾶς τά ἀναλύσω αὐτά πιό κάτω.

Εἶναι καί ἡ μακαρίτισσα *Μαγουλᾶ* –θά θυμᾶστε.

Ἀκόμη εἶναι καί ἡ *Ἀθανασία Κρικέτου* –ξεῖ αὕτη– εἶναι ἡ λεγόμενη ἡ *Ἀγία τοῦ Αἰγάλεω*... ἡ ὁποία γυναίκα ὑπάρχει καί πλανᾷ τούς ἀνθρώπους μέχρι σήμερα. Τήν ἐπισκέπτονται, ἀγαπητοί μου, καί πρεσβύτεροι, ἱερεῖς δηλαδή, ἀκόμα καί ἐπίσκοποι! Καί πολιτικοί τήν

17. Βλ. ἀρχιμ. Χαριλάμπους Βασιλοπούλου, *Οἱ φωτισμένες ξεσκεπάζονται*, ἐκδ. Ὁρθόδοξος Τύπος, Ἀθήναι 1977, σ. 4.

ἐπισκέπτονται!

Ἐπίσης εἶναι καί κάποια *Μαρία τῆς Λαρίσης*, πού μάλλον εἶναι μακαρίτισσα.

Καί, τέλος, εἶναι καί κάποιος ὀρθόδοξος ἀρχιμανδρίτης, ὁ ὁποῖος δρᾷ στήν Ἀμερική καί λέγεται *Εὐσέβιος Παπαστεφάνου*, μέ μία κίνηση πού λέγεται *Χαρισματική Κίνηση*.

Αὐτούς ὅλους τούς βάζω σέ μιά κατηγορία.

Μέ τήν τελευταία αὐτή κίνηση, τήν *Χαρισματική*, τοῦ Εὐσεβίου Παπαστεφάνου, ὡς πρός τό περιεχόμενο –τό ὑπογραμμίζω–, ἔχει σχέση καί ἡ *Χ.Ο.Ε. Λαρίσης*, ἡ γνωστή *Χριστιανική Ὁργάνωσις Εἰρήνης Λαρίσης*. Κατ' ἐπανάληψιν ἔχουμε καταγγεῖλει τό θέμα αὐτό.¹⁸

18. Ἰδρυτής τῆς κινήσεως εἶναι ὁ Στυλ. Γιαννετάκης, πού τό 1959 ἱδρύει "*κατ' ἀποκάλυψιν Θεοῦ*" τήν *Χριστιανική Ὁργάνωσις Εἰρήνης (Χ.Ο.Ε.)* στήν Ἀθήνα, μέ ἔμβλημα *Ἡ Βασιλεία τῆς ἀγάπης*. Ἀντιπρόεδρος τῆς ὁργάνωσης τίθεται ὁ Νικόλ. Μοντσάκης, ἀναλαμβάνοντας τήν διεύθυνση τοῦ κλιμακίου Θεοσ/νίκης. Τό 1968 ἀρχίζει ἡ ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ τῆς *Ἀνέσπερον Φῶς*, περιέχοντας διάφορες κακοδοξίες. Τό 1978 σχηματίζεται τό κλιμάκιο Λαρίσης, μέ πρόεδρο τόν Ἀστέριο Χασιώτη. Τήν ἴδια χρονιά, μέ ἀπόφαση τοῦ Μητρ. Λαρίσης Σεραφεῖμ καί ὕστερα ἀπό καταγγελίες, σχηματίζεται εἰδική ἐπιτροπή γιά νά ἐξετάσει τήν δογματική ταυτότητα τῆς Χ.Ο.Ε.. Μετά τίς συνεδριάσεις μέ στελέχη καί μέλη τῆς κινήσεως ἐξέδωσε δήλωση στήν ὁποία ἀναφέρεται μεταξύ ἄλλων ὅτι «... ὁμόφωνον ἐσχηματίσθη παρὰ τοῖς κληρικοῖς τό φρόνημα ὅτι καί τήν ἀφόρησιν (ὁράματα κ.λπ.) καί τήν διδασκαλίαν καί τούς τρόπους ἐνεργείας τῶν λαϊκῶν κηρῶν τῆς Χ.Ο.Ε. χαρακτηρίζει αὐτοσχεδιασμός καί ἐπίδρασις πνεύματος ἁλλοτρίου, παρὰ τήν διδαχήν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Διό καί ἡ ἡμῶν Μητρόπολις δέν καλύπτει πνευματικῶς τήν Χ.Ο.Ε. ... Ἀναφέρθη δέ σχετικῶς εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον ὡς ὄφειλεν, ἀναμένονσα ἐκεῖθεν ὁδηγίας.» (24-11-1978). Τό 1980 ὁ τότε ἀρχιμανδρίτης

Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι βλέπουν ὄνειρα, ὁράματα, γράφουν πολλά πεζά κείμενα, καί προπαντός ποιήματα, ἰδίως στήν κίνηση τῆς *Ζολώτα*. Ἔχω κι ἐγώ στά χέρια μου κάποια ἀπ' αὐτά πού γράφονται.

Μία κυρία –πρέπει νά εἶναι ἐδῶ– μοῦ ἔλεγε γιά τόν ἀδελφό της τό ἐξῆς. Ξαφνικά, ἓνα βράδυ, σηκώθηκε καί ἄρχισε νά γράφει· ἔγραφε, ἔγραφε, ἔγραφε... Καί ἀπό τότε γράφει, γράφει, γράφει... Μεγάλη φιλολογία! Νά πεῖ κανεῖς: *Αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀγράμματος· ἀπό ποῦ βρῆκε τήν ἔμπνευση αὐτή καί γράφει; Πῶς;* Καί δέν ἀπάντησα στήν κυρία αὐτή ἀκόμη, ἄν καί ἔχει περάσει πάρα πολύς καιρός –καλῶς ἢ κακῶς, δέν ξέρω.

Ἀποκαλύπτουν, ἀκόμη, ἄγνωστα πράγματα. Ἀκόμη καί ἀμαρτήματα ἀποκαλύπτουν! Σοῦ λέει: *Ἔκανες αὐτό τό ἀμάρτημα*, πού δέν τό ξέρει κανεῖς παρὰ μόνο ἐσύ. Ἐπιτελοῦν καί ἰάσεις, θεραπεῖες ἀσθενειῶν!

Θυμᾶμαι, μέ ἐπισκέφθηκε μία γυναίκα, ὁπαδός τῆς *Ζολώτα*, πρό ἐτῶν, πρό τοῦ 1974. Εἶχε πάει στόν ἐπίσκοπο.¹⁹ Ὁ ἐπίσκοπος τῆς εἶπε ὅτι ἦταν σέ λάθος καί τήν ἔστειλε σ' ἐμένα. Ἦρθε στόν Ἅγιο Στυλιανό. Μοῦ εἶπε ὅτι ἀνήκει σέ κύκλο τῆς *Ζολώτα*. Βγάζει ἀπό τήν τσάντα της ἓναν ξύλινο σταυρό καί μοῦ λέει: *Μ' αὐτόν τόν σταυρό, ἐγώ κάνω θεραπεῖες ἀνθρώπων!*

Κυρία μου, προσέξτε μερικά πράγματα... τῆς λέω·

καί μετέπειτα μητροπολίτης Πενταπόλεως Ἰγνάτιος Μαδενλίδης, μέ βάση τά στοιχεῖα πού προέκυψαν, ἐκδίδει τό βιβλίο *Πνεῦμα Πλάνης*, πού γιά πρώτη φορά δημοσιοποίησε τό θέμα τῆς Χ.Ο.Ε. καί τῶν συμβαινόντων σ' αὐτή.

19. Τότε ἐπίσκοπος Λαρίσης ἦταν ὁ μακ. Θεολόγος Πασχαλίδης.

Τό καί τό...

Τί λέτε; μοῦ λέει. Ἀφοῦ γίνονται καλά μπροστά μου οἱ ἄνθρωποι! Ὁ ἄλλος εἶναι ἄρρωστος στό κρεβάτι, τόν σταυρώνω μέ τόν σταυρό, καί γίνεται ἀμέσως καλά!

Κάνουν ἰάσεις, λοιπόν, θαύματα! Ναί, ἀγαπητοί μου, κάνουν καί θαύματα! Προκαλοῦν εὐωδία! Προκαλοῦν καί φῶς! Καί προφητεύουν ἀκόμη, προλέγουν καί τό μέλλον! Θυμηθεῖτε τί εἶπε ὁ Κύριος γι' αὐτήν τή γυναίκα, τήν Ἰεζάβελ, καί πῶς τή χαρακτηρίσε· ψευδοπροφήτιδα! Συνεπῶς, ἓνα κύριο χαρακτηριστικό τῆς γυναίκας αὐτῆς ἦταν ὁ προφητισμός. Ἀλλά καί ἓνα κύριο χαρακτηριστικό τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πού σᾶς ἀνέφερα εἶναι ὁ προφητισμός!

Ἔχουν, ἀκόμη, τό φαινόμενο τῆς γλωσσολαλίας, δηλαδή μιᾶνε καινούργιες καί ἀκατανόητες γλῶσσες, καί ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι θεόπνευστοι! ὅτι τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τούς μιλάει ἀπευθείας καί τούς ἐμπνέει ἐκεῖνα πού λένε, πράττουν καί γράφουν!²⁰

Στίς συγκεντρώσεις τους χρησιμοποιοῦν τίς ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας.

Θυμᾶμαι, στήν Ἀθήνα πού ἤμουν, ὁ ἐφημέριός μας πήγαινε σ' ἓναν κύκλο τῆς Ζολώτα. Πλούσια αὐτή, σᾶς εἶπα, εἶχε ἓνα σπίτι σ' ἓνα προάστειο καί ἔκανε κι ἐκεῖ συγκεντρώσεις. Καί γιά τήν ἑναρξη τῆς νέας χρονιᾶς

20. Τό πιστοποιητικό ἐγκυρότητος κάθε ἱεροπραξίας τους εἶναι ἡ γλωσσολαλία, τήν ὁποία ἔχουν περί πολλοῦ. Ἀλλά, ἀπ' ὅ,τι λένε οἱ Πατέρες, αὐτό τό χάρισμα ὑπῆρξε στήν Ἐκκλησία στό διάστημα μετά τήν Πεντηκοστή, στή δεκαετία τοῦ 40 μ.Χ. καί στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 50, καί εἶχε προσωρινό χαρακτήρα· μετά ἐξέλειπε.

καλοῦσαν τόν ἐφημέριο τῆς ἐνορίας, καί ἐκεῖνος πῆ-
γαινε καί τούς ἔκανε Ἁγιασμό! Ὁ ἐφημέριος μου ἔλε-
γε ὅτι εἶναι πλανεμένη. Ἐγώ τότε ἀκόμη δέν ἤξερα
πολλά πράγματα, παρότι κάτι μάθαινα.²¹

Ἀλλά νά τοῦ ἔλεγε κανεῖς: *Τότε, πάτερ μου, γιατί
πηγαίνεις καί τῆς κάνεις Ἁγιασμό; Για ποιόν λόγο πᾶς
καί τῆς κάνεις Ἁγιασμό, ἀφοῦ λές ὅτι εἶναι πλανεμένη;
Νά τῆς πεῖς "Δέν θά ἔρθω νά σοῦ κάνω Ἁγιασμό· καί
δέν ἔρχομαι γιατί εἶσαι στήν πλάνη".*

Χρησιμοποιοῦν λοιπόν ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας
μας· κατ' ἐξοχήν ὅμως τελοῦν τό μυστήριο τοῦ Εὐχε-
λαίου, ἐπειδὴ ἔχει σχέση μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο!

Θυμᾶμαι τούς ἀρχηγούς ἐδῶ τῆς Χ.Ο.Ε., πρό ὀλί-
γων ἐτῶν, λιγότερο ἀπό δέκα χρόνια, πού ἀσχολοῦνταν
ἰδιαιτέρως μέ τό Εὐχέλαιο καί μέ τά χαρίσματα τοῦ Ἁ-
γίου Πνεύματος. Μάλιστα ἕνας ἀπ' αὐτούς μου εἶχε θέ-
σει ἐρωτήματα πάνω στό ζήτημα τοῦτο. Εἶμαι δηλαδή
αὐτήκοος καί αὐτόπτης· πῶς νά σᾶς τό πῶ;

Ἀκόμη, αὐτοί οἱ ἄνθρωποι ἐκκλησιάζονται, κοινω-
νοῦν, συνεχῶς μιλοῦν γιά τόν Χριστό καί τά χαρίσματα
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καί, ὅπως θά δοῦμε καί στήν κί-
νηση τοῦ Παπαστεφάνου, σηκώνουν τά χέρια ἐπάνω,
ἀποκοτῶν ἕνα πρόσωπο ἱλαρό καί χαμογελοῦν, ἔχον-
τας διαρκῶς τά χέρια ψηλά. Φωτογραφίες μπορῶ νά
σᾶς δείξω, ἔχω καί μαζί μου, γιά ὅποιον θέλει.

21. Δυστυχῶς –γράφει ὁ Β. Τσερνάκης στό βιβλίο του *Σύγχρονες
πλάνες*– ὁ γνωστός ἱερεὺς π. Μάρκος Τσακτάνης, πού κοιμήθηκε
τό ἔτος 1923, ἦταν ὁ πρῶτος πού πλανήθηκε στήν πλάνη αὐτή καί
δημιούργησε αὐτό τό "ἔργο", ἀναθέτοντάς το κατόπιν στήν ἀδελ-
φή τῆς πρεσβυτέρας του, Κωνσταντίνα Ζολώτα.

Ἀλλά ἀκόμη ἔχουν καί πολλές εἰκόνες στόν τόπο τῶν συγκεντρώσεών τους. Τούς διακρίνει μάλιστα ἓνα ἐνθουσιαστικό στοιχεῖο, ἀλλά ταυτοχρόνως καί μία νευρικότητα, μία κινητικότητα, πού προδίδει πολλά. Πολλά προδίδει αὐτή ἡ νευρικότητα καί ἡ κινητικότητα! Μάλιστα θά σᾶς διαβάσω μετὰ τί λέει ὁ ἴδιος ὁ Παπαστεφάνου γι' αὐτές τίς συγκεντρώσεις.

Πῶς θά μποροῦσαν ὅλα αὐτά νά ἐξηγηθοῦν;

Ἀγαπητοί μου, προφανῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι ἐνεργούμενοι ἀπό κάποιο πνεῦμα. Τό θέμα ὅμως εἶναι ἀπό ποιό πνεῦμα εἶναι ἐνεργούμενοι, δηλαδή ὑποκείμενοι ἀπό τό ἀγαθό, δηλαδή ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο ἰσχυρίζονται ὅτι παίρνουν, ἢ ἀπό τό πονηρό πνεῦμα;²² Ἀπό τά ἔργα τους καί ἀπό τήν διδασκαλία τους θά βγάλουμε τά συμπεράσματα ἀπό ποιό πνεῦμα ἐνεργοῦνται.

Καί τώρα, ἀφοῦ κάναμε τόν γενικό αὐτό χαρακτηρισμό αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ἄς ἔρθουμε στίς ἐπιμέρους κινήσεις τους. Φυσικά, ἔχουν κάποιες διακρίσεις ἢ μιά μέ τήν ἄλλη.

Καί ἔρχομαι στό θέμα τῆς κινήσεως τῆς Ζολώτα.

Ἦμουν πολύ μικρός –γιατί σᾶς εἶπα ὅτι ξεκίνησε τό 1923– ἦμουν πάρα πολύ μικρός, παιδί ὀκτώ χρονῶν, ὅταν, πηγαίνοντας σέ συγγενεῖς μας στόν Πειραιά, ὅπου δροῦσε αὐτή, ἄκουγα γιά τήν Ζολώτα! Μιλοῦσαν οἱ γυναῖκες γιά τή Ζολώτα, καί ἔτρεχε μέλι ἀπό τό στόμα τους! Ἐκεῖνο πού θυμᾶμαι ἦταν ὅτι τότε μιλοῦσε

22. Βλ. π. Ἀθαν. Μυτιληναίου, *Ἡ Ἀποκάλυψις*, Τόμος Α΄, Ὁμιλία 7η, ἐκδ. Ἱ. Μονῆς Κομνηνείου, Στόμιον 2023, σ. 216-218.

πολύ για τό ότι ή σχολή της θά γινόταν τό ὀρμητήριο ἀπελευθερώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Αὐτό τό θυμᾶμαι σάν κι αὐτήν τή στιγμή. Ἀλλά πάνω σ' αὐτό θά ἐπανέλθω λίγο πιά κάτω.²³

Διεκδικοῦν μία παγκοσμιότητα· θά ἤθελαν δηλαδή νά ἐπεκταθοῦν σέ ὅλο τόν κόσμο.

Ἀκόμη, διατηροῦν χιλιαστικές ἀντιλήψεις, λέγοντας ὅτι ὁ Χριστός θά ἔρθει γιά χίλια χρόνια πάνω στή γῆ. Ἡ χιλιαστική ἀντίληψη εἶναι κυρίως αὐτή, καί ὅχι ὅλες οἱ ἄλλες πλάνες πού ἔχουν οἱ Χιλιαστές.

Ἀκόμη ἔχουν μία ὑπερβολική τιμή στήν Παναγία, μέχρι λατρείας. Ὅμως ἡ Παναγία δέν λατρεύεται, ἀλλά τιμητικῶς προσκυνᾶται· μόνος ὁ Θεός λατρεύεται.

Ἐπίσης ὑπάρχει μία ἀλλοπρόσαλλη στάση ἀπέναντι στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἄλλοτε τόν θεωροῦν μόνο ἄνθρωπο καί ἄλλοτε μιᾶνε γι' αὐτόν κατά ἓναν τρόπο ἀσεβῆ, πού νά λέει κανεῖς: *Γιά ὄνομα τοῦ Θεοῦ...* Ἀπό ποῦ πῆραν αὐτά τά πράγματα; Ἀπό ποῦ; Ἀπό τά ἀπόκρυφα εὐαγγέλια;²⁴

Μάλιστα, συγκεκριμένα, σέ ἓνα βιβλίο τους –γιατί ἔχουν γράψει καί βιβλία· ἡ Ζολώτα ἔχει γράψει ἓνα βιβλίο, καθώς καί μιᾶ μαθήτριά της ἄλλο ἓνα, καί ἀπό ἐκεῖ βγάζει κανεῖς ὅλα αὐτά– λένε γιά τόν Χριστό ὅτι

23. Τήν ἐποχή ἐκείνη στήν Ἑλλάδα ἐπικρατοῦσε ἔντονα ἡ λεγόμενη *Μεγάλη Ἰδέα*, ἓνα ἀλυτρωτικό κίνημα, πού εἶχε ὡς στόχο τήν ἀπελευθέρωση ὅλων τῶν περιοχῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας στίς ὁποῖες ζοῦσαν μεγάλοι ἐλληνικοί πληθυσμοί, ἀλλά καί ὅλων τῶν περιοχῶν πού παραδοσιακά ἀνήκαν σέ Ἑλληνες κατά τήν ἀρχαιότητα (Νότια Βαλκάνια, Μικρά Ἀσία, Κύπρος).

24. Ἀπόκρυφα ὀνομάζονται τά ἀρχαῖα θρησκευτικά κείμενα, πού ὅμως ἔχουν ἀποκλεισθεῖ ἀπό τόν Κανόνα τῆς Ἀγ. Γραφῆς.

ἅμα ἦτανε μικρός, ἔπαιζε μέ τ' ἄλλα παιδιά, ἔκανε περυσιεράκια... Αὐτά ὅμως εἶναι γνωστά ἀπό τὰ ἀπόκρυφα εὐαγγέλια, δηλαδή τὰ νόθα, ὄχι τὰ γνήσια.²⁵

Καί ἀκόμη, τό χειρότερο, θεωροῦν τόν ἑαυτό τους, δηλαδή τή Σχολή τῆς Ἀπολυτρώσεως, ὅτι εἶναι πιο πάνω κι ἀπό τήν Ἐκκλησία! ἐκεῖ τούς βάζει ὁ Σατανᾶς.

Ἀλλά ἐπανέρχομαι στό θέμα, ὅτι ἔχουν συνδέσει αὐτήν τήν προσπάθειά τους μ' ἓναν ἐθνικισμό. Τουλᾶχιστον τήν ἐποχή ἐκείνη πού ἤμουν πολύ μικρός, καί σᾶς εἶπα ὅτι τό θυμᾶμαι πάρα πολύ καλά, μέ τὰ ἴδια μου τὰ αὐτιά τό ἄκουγα αὐτό, ὅτι γίνεται μία κίνηση, θά πάρουμε τήν Κωνσταντινούπολη, ἀνέφεραν προφητεῖες, προφητεῖες, προφητεῖες... ὅτι ἐκείνη ἡ προφητεία λέει ὅτι τότε θά πάρουμε τήν Κωνσταντινούπολη, καί ἡ ἄλλη προφητεία ὅτι τότε θά πάρουμε τήν Κωνσταντινούπολη!

Πρέπει νά σᾶς ἐπισημάνω ὅτι αὐτά τὰ πράγματα διαρκῶς κινοῦνται καί ἀναμοχλεύονται. Αὐτήν τή στιγμή στή Λάρισα ὑπάρχει μία κίνηση στήν ὁποία ἡγεῖται ἓνας ἄνθρωπος πού προσπαθεῖ νά ἐρμηνεύσει κάποιες προφητεῖες, γιά νά πεῖ ὅτι θά πάρουμε τήν Κωνσταντινούπολη! Ἐφτιαξαν λάβαρα, ὅπως μαθαίνω, ἔχουν δημιουργήσει τάγματα καί λοιπά –φαίνεται, κατά τὰ μασονικά πρότυπα– καί ἐτοιμάζονται νά κατακτήσουν, νά πάρουν τήν Κωνσταντινούπολη!

25. Πάνω σ' αὐτό ὁ Θεοφύλακτος Βουλγαρίας λέει: «*Εντεῦθεν δὲ μανθάνομεν ὅτι τὰ λεγόμενα παιδικὰ τοῦ Χριστοῦ θαύματα ψευδῇ εἰσι, καὶ παρὰ τῶν θελόντων διαγελᾶσθαι τὸ μυστήριον συντεθειμένα. Πρὸ γὰρ τοῦ βαπτισθῆναι οὔτε σημεῖα ἐποίησεν, οὔτε ἐγνωρίζετο.*» (PG 123, 1176B).

Ξέρετε ποῦ στηρίζονται; Ἀκοῦστε, ἀγαπητοί μου, νά σᾶς πῶ. Στηρίζονται σέ δύο σημεῖα.

Τό ἕνα βρίσκεται στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως, στό 10ο κεφάλαιο, πού λέει ἐκεῖ τά ἑξῆς: «Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό». Καλεῖται ὁ Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής –ὁ ὁποῖος βλέπει τά ὁράματα γιὰ νά τά καταγράψει στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως– νά πάρει ἀπὸ τὸν ἄγγελο ἕνα βιβλίο καὶ νά τό καταφάει. «καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγουσί μοι· δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.»²⁶, καὶ μοῦ εἶπαν: πρέπει νά προφητεύσεις πάλι σέ λαούς καὶ βασιλεῖς καὶ λοιπά καὶ λοιπά. Προσέξτε: θά προφητεύσεις πάλι!

Ἡ σωστή ἐρμηνεία τοῦ χωρίου εἶναι ἡ ἑξῆς. Γίνεται μία ἀνάπαυλα οὕτως εἰπεῖν. Μέχρι τώρα ὁ Ἰωάννης εἶδε ὅ,τι εἶδε. Τώρα, δεύτερη φάση προφητειῶν· αὐτά πού θά καταγράψει πλέον ὁ Εὐαγγελιστής στό ὑπόλοιπο βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἐκεῖνο λοιπὸν τό θά προφητεύσεις πάλι, αὐτό ἐννοεῖ.

Ἀκοῦστε τώρα τὴν ἐρμηνεία πού δίδεται ἐδῶ στὴ Λάρισα, ντόπια. Στηρίζονται κάπου ἄλλου. Λένε πὼς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, ὅταν ἐπρόκειτο νά πεθάνει, εἶπε νά τὸν βάλουν σ' ἕναν τάφο. Τὸν ἔβαλαν, κι ἄρχισαν νά τὸν σκεπάζουν προοδευτικά μέ χῶμα –δὲν εἶχε πεθάνει– ὥσπου τὸν σκέπασαν. Ὑστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα πῆγαν καὶ βρῆκαν ὅτι ὁ τάφος ἦταν ἄδειος.

26. Ἀποκ. 10, 10.

Αὐτό κατ' ἀρχάς πρέπει νά σᾶς πῶ ὅτι δυστυχῶς κυκλοφορεῖ. Θά τό βρεῖτε ἀκόμη καί σέ ἐκκλησιαστικά βιβλία· θά τό βρεῖτε ἴσως ἀκόμη καί στόν Συναξαριστή! Ἀλλά αὐτό εἶναι ἐξοργιστικό... πολύ ἐξοργιστικό –γιά νά δεῖτε πῶς ὁ Διάβολος πάει καί κολλάει μερικές ιδέες στά μυαλά τῶν Χριστιανῶν!

Ἀκοῦστε. Ὅταν ὁ Κύριος φανέρωσε στόν Πέτρο, πού Τόν ἀκολουθοῦσε ξωπίσω ἐκεῖ στή λίμνη τῆς Τιβεριάδος, μέ ποιόν θάνατο θά πεθάνει, δηλαδή μαρτυρικό, ὁ Ἰωάννης, αὐτόκλητος, χωρίς νά τοῦ πεῖ ὁ Κύριος τίποτα, σηκώθηκε ἀπό τή θέση του, ἐκεῖ πού ἦταν ἡ ἀνθρακιά καί εἶχαν φάει τό ψάρι, καί ἀκολούθησε καί αὐτός τόν Κύριο. Τότε στράφηκε ὁ ἀπόστολος Πέτρος, εἶδε τόν Ἰωάννη, καί, ἐπειδή αὐτοί οἱ δύο ἦταν φίλοι, λέει στόν Κύριο: «Κύριε, οὗτος δέ τίς», αὐτός πῶς θά πεθάνει; Καί ὁ Κύριος ἀπάντησε: Ἄν ὑποτεθεῖ ὅτι ἐγώ θά ἤθελα αὐτός νά μὴν πεθάνει, ἐσένα τί σέ νοιάζει; ἐσύ ἀκολούθησέ με.

Ἐπειδή ὁ Ἰωάννης ἔγραψε τό εὐαγγέλιό του πολλά χρόνια μετά, ἐβδομήντα χρόνια μετά, διορθώνει ἕνα λάθος, μιά παρανόηση. Στήν Ἐκκλησία εἶχε κυκλοφορήσει ὅτι ὁ μαθητής ἐκεῖνος δέν πεθαίνει. Διαβάστε, παρακαλῶ· εἶναι τό τελευταῖο κεφάλαιο στό *Κατά Ἰωάννην* εὐαγγέλιο. Διορθώνει λοιπόν ὁ Ἰωάννης καί λέει: «καί οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;»· δηλαδή, ἐάν ὑποτεθεῖ ὅτι ἐγώ θά ἤθελα αὐτός νά μὴν πεθάνει μέχρι νά ξανάρθω, ἐσένα τί σέ νοιάζει;²⁷

27. Βλ. *Ἰωάν.* 21, 19-22.

Εἶδате ὅτι τό διορθώνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής; Τό διορθώνει γιατί αὐτό κυκλοφόρησε. Παρά τή διόρθωση ὅμως, ἀγαπητοί μου –γί' αὐτό σᾶς εἶπα ὅτι εἶναι ἐξοργιστικό– παρά τή διόρθωση πού ἔκανε μέ τό ἴδιο του τό χέρι ὁ ἅγιος Ἰωάννης μέσα στό εὐαγγέλιο, ἐκεῖ, πεισματικά, κυκλοφορεῖ ἡ διαβολική παράδοση, ὅτι ὁ Ἰωάννης δέν πέθανε!²⁸

Λοιπόν, ἀκοῦστε τώρα παρακάτω. Ὁ Ἰωάννης δέν πέθανε –κατά τήν παράδοση αὐτήν τή διαβολική– καί εἶναι κρυμμένος κάπου στόν κόσμο... εἶναι κρυμμένος κάπου! Καί ὅταν θά ἔρθῃ ὁ Ἀντίχριστος, ὁ Ἰωάννης

28. Ὅτι δὲ βέβαια ἀπέθανεν ὁ Ἰωάννης, δυνάμεθα νὰ μάθωμεν τοῦτο ἀπὸ πολλὰς μαρτυρίας. Ὁ μὲν γὰρ Πολυκράτης, ὁ τῆς Ἐφέσου ἐπίσκοπος, γράφων πρὸς τὸν Βίκτωρα Ρώμης, οὕτω λέγει αὐτολεξεί: "Καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν (τὴν μικρὰν δηλαδὴ) μέγαλον στοιχεῖον ἐκοιμήθη, τὸ ὁποῖον καὶ θέλει ἀναστηθῇ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, Ἰωάννης, λέγω, ὁ ἐπιστήθιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ...". Ὁ δὲ Ἰππόλυτος, ὁ ἱερός πάπας τῆς Ρώμης, διηγούμενος διὰ τὸ κήρυγμα, λέγει καὶ περὶ τοῦ θείου τούτου ἀποστόλου: "Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου... ἔρχεται εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐκεῖ τελευτᾷ". Ὅθεν καὶ νομίζουν ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀκόμη δὲν ἐδοκίμασε θάνατον, ἀλλὰ μετετέθη ζωντανὸς ὡσὰν ὁ Ἐνὼχ καὶ ὁ Ἥλιος. Πλὴν δὲν ἔχει οὕτως ἡ ἀλήθεια, διότι δὲν εἶπεν ὁ Χριστὸς τὸ "ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν" αἰνιγματωδῶς, ὅτι δηθὲν ἔχει νὰ ζῇ ὁ Ἰωάννης. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Χριστὸς εἰς κανὲν ἄλλο μέρος δὲν ἐφανέρωσεν ὅτι δὲν θέλει ἀποθάνῃ ὁ Ἰωάννης, διὰ τοῦτο φανερόν ἐστίν ὅτι καὶ αὐτὸς παρομοίως μὲ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους ἀπέθανε. Ὁ δὲ τὴν γλώσσαν χρυσοῦς Ἰωάννης εἰς πολλὰ μέρη τῶν γλυκυτάτων λόγων του ἀποδεικνύει ὅτι ἀπέθανεν ὁ Ἰωάννης. Ἐπειδὴ λοιπὸν φανερὰ λέγει ὁ θεῖος Χρυσόστομος καὶ οἱ ἀνωτέρω ρηθέντες ἀξιόπιστοι καὶ ἅγιοι ἄνδρες ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀπέθανε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις δὲν θέλει συμφωνήσῃ μὲ αὐτούς; ἢ ποῖος θέλει νομίσει περὶ τούτου κατὰ ἄλλον τρόπον; (Αἱ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Συναξαριστής, Τόμ. Α', σ. 74-76.

θά τόν ἐλέγξει.

Αὐτό τώρα τό ἔχω διαβάσει σ' ἓνα βιβλίο τοῦ 18ου αἰῶνος εἰδικά γιά σᾶς, γιά τήν ἀγάπη σας, κάποιου πού ἔγραψε μιά ἐρμηνεία τῆς Ἀποκαλύψεως. Λοιπόν, ἐκεῖ λέει ὅτι μόνο τρεῖς δέν ἔχουν δοκιμάσει θάνατο: ὁ Ἐνῶχ, ὁ Ἡλίας καί ὁ Ἰωάννης. Γιά τόν Ἰωάννη ὁμως δέν λέει τίποτα ἡ Γραφή πουθενά· μάλιστα ὁ ἴδιος ἀναιρεῖ τήν πλάνη αὐτή. Καί συνεχίζει, ὅτι ὅταν θά ἔρθει ὁ Ἀντίχριστος, αὐτοί θά ἔρθουν νά τόν ἐλέγξουν. Αὐτοί δέ οἱ τρεῖς ἀντιπροσωπεύουν τρεῖς νόμους: ὁ Ἐνῶχ τόν φυσικό νόμο, τῆς συνειδήσεως, ὁ Μωυσῆς τόν νόμο τοῦ Σινᾶ, καί ὁ Ἰωάννης τόν νόμο τοῦ Εὐαγγελίου. Τελικά ὁμως θά τοὺς φονεύσει ὁ Ἀντίχριστος.²⁹

Ἀλλά τό ἴδιο τό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως μᾶς λέει –καί ἐδῶ εἶναι ἀκόμη κάτι πού διορθώνεται– ὅτι οἱ προφῆτες πού θά ἔρθουν καί θά ἐλέγξουν τόν Ἀντίχριστο δέν θά εἶναι τρεῖς ἀλλά δύο· καί, ὅπως σημειώνει καί ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, θά εἶναι ὁ Ἡλίας καί ὁ Ἐνῶχ. Πῶς λοιπόν αὐτοί βάζουν καί τόν εὐαγγελιστή Ἰωάννη;³⁰

29. Βλ. Ἀνθίμου, *Ἐρμηνεία εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀποκάλυψιν*, τύποις Παναγίου Τάφου, ἐν Ἱεροσολύμοις 1856, σ. 104-105.

30. «Ἀποσταλήσεται δὲ Ἐνῶχ καὶ Ἡλίας ὁ Θεοβίτης καὶ ἐπιστρέψουσι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, τουτέστι τὴν Συναγωγὴν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸ τῶν ἀποστόλων κήρυγμα, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιρεθήσονται» (ιεροῦ Δαμασκηνοῦ, *Περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου*, κεφ. ΚC´ [99], PG 94, 1217C). Πολλοὶ ἐρμηνευτές, παλαιοὶ καὶ σύγχρονοι, συμφωνοῦν ὅτι οἱ δύο μάρτυρες εἶναι οἱ προφῆτες Ἡλίας καὶ Ἐνῶχ, πού δέν ἔχουν γνωρίσει ἀκόμη θάνατο (*Γέν.* 5, 24. *Δ' Βασ.* 2, 11). Βλ. ἱερ. Χρυσοστόμου, *Λόγος εἰς τὴν ὄρασιν τοῦ Δανιήλ*, PG 62, 487: «...ἀποστέλλει ἐν συντόμῳ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ θεράποντας, τόν τε Ἐνῶχ καὶ Ἡλίαν, εἰς ἑλεγχον αὐ-

Λένε λοιπόν ότι θά ἔρθει ὁ Ἰωάννης, θά παρουσιαστεῖ, καί μάλιστα στήν ἐποχή μας, καί θά ἀρχίσει πάλι νά προφητεύει! Καί τό σπουδαῖο, ὅτι οἱ προφητεῖες του θά ἀναφέρονται στήν Κωνσταντινούπολη! σάν νά εἶναι τό θέμα τῆς Ἀποκαλύψεως ἓνα θέμα τοπικό, ἐλληνικό, καί ὄχι παγκόσμιο. Ἐνῶ, ὅταν λέει ἐδῶ γιά βασιλεῖς, λαούς καί γλῶσσες,³¹ ἐννοεῖ ὅτι οἱ προφητεῖες εἶναι παγκόσμιες.

Βλέπετε τίς πλάνες; Καί ὅμως αὐτοί οἱ ἄνθρωποι ὑπάρχουν μέσα στήν Ἐκκλησία! Βλέπετε πλάνες; Γι' αὐτό πρέπει αὐτά νά λέγονται καί νά τονίζονται.

Καί προχωροῦ.

Πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι ὅλοι αὐτοί κάποιες φορές μπορεῖ νά ποῦν καί μερικά καλά πράγματα. Ὁ Διάβολος –γιατί αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού τούς ἐμπνέει· ὁ Διάβολος, ἀγαπητοί μου, καί ὄχι τό Ἅγιο Πνεῦμα!– εἶναι ἱκανός νά σοῦ πεῖ χίλια καλά, καί ἓνα στραβό. Μά χίλια καλά ἂν σοῦ πεῖ, καί τό ἓνα νά εἶναι στραβό, σέ πλάνησε.³²

τοῦ τοῦ ἀντικειμένου ἐνώπιον πάντων ἐθνῶν... ὁρῶν οὖν ὁ ἐχθρὸς ἑαυτὸν ὑπ' αὐτῶν δεινῶς ἐλεγχόμενον καὶ ὑπὸ πάντων καταφρονούμενον, θυμῷ καὶ ὀργῇ ἀνελεῖ τοὺς ἁγίους». Ἀγ. Ἰππολύτου Ρώμης, Λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, 21. 28-30: «...καθὼς φησι καὶ τοῦτο Δανιήλ, προεωρακὸς ὅτι τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον, ἡγουν μετὰ Ἐνὼχ καὶ Ἡλία, καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτοὺς διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς δόξαν δοῦναι τῷ διαβόλῳ». Πρβλ. Μπρατσιώτη, σ. 180.

31. Ἀποκ. 10, 11.

32. «Πολλάκις ὁ δαίμων ἀπατῆσαι βουλόμενος, μείγνυσιν τῷ ψεύδει, ὡς δέλεαρ, ἀλήθειάν τινα τῷ πρὸς ὃν ὁ λόγος αὐτῷ ἐστὶν ἐγνωσμένην.» (Διδύμου τοῦ Τυφλοῦ, Περὶ τοῦ τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἀκατάληπτον εἶναι, βιβλ. Β', κεφ. Ι', PG 39, 633A.

Θεόπνευστος, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἐκεῖνος πού ἐμπνέεται ἀπό τόν Θεό· ὅλα σ' αὐτόν εἶναι καλά. Ὅταν ὅμως αὐτοί διατείνονται ὅτι εἶναι θεόπνευστοι, εἶναι δυνατόν ποτέ νά κάνουν λάθη; Καί ὅμως κάνουν λάθη. Ἀλλά ἐκεῖνο πού τούς ὑποβάλλει αὐτές τίς ἐρμηνεῖς καί αὐτές τίς ἐμπνεύσεις εἶναι τό Πνεῦμα τό Ἅγιο; Ὁ-χι! Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο δέν παίζει, ἀγαπητοί μου, δέν παιδιαρίζει· ὁ Διάβολος εἶναι ἐκεῖνος πού πλανᾷ, καί αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐνεργούμενοι τοῦ Διαβόλου.

Ἀκόμα, εἶναι κι αὕτη ἡ διαβόητη *Ἑλένη τῶν Σπάτων*. Ἦμουν καί πάλι μικρός, προπολεμικά, πρό τοῦ 1940, ὅταν ἄκουγα γιά αὐτήν, πού ἔβλεπε τόν Χριστό μέρα-νύχτα, καί ἔγινε ἀφορμή νά κτισθεῖ ὁ ναός τῆς Ἀναστάσεως στά Σπάτα. Γι' αὐτήν γράφει ὁ ἀείμνηστος πατήρ Γερβάσιος Παρασκευόπουλος τά ἑξῆς –ἐπειδή καί στήν Πελοπόννησο κάτι εἶχε συμβεῖ:

Ἐὰν κρίνω ἐξ ὅσων ὁ ἴδιος ἐν τῷ ἐξομολογητηρίῳ ἤκουσα καί ἀκούω, ἀλλὰ καί ἀπό τὰ τῆς ἀγανακτήσεώς τινων διαπιστωσάντων ἀπάτην καί ἀγυρτίαν, καί ἀκριβέστερον δαιμονοεμφάνειαν δι' ἀποκαλύψεων, ἄγομαι εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐὰν ἡ ἱερὰ καί σεβαστὴ Διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν στρέψῃ ἐξ ὀλοκλήρου τὴν προσοχήν της καὶ ἐνέργειάν της εἰς τὴν καθαίρεσιν τῶν τοιούτων χρηστηρίων (μαντείων δηλαδή· κατάντησαν μαντεῖα αὐτοί οἱ τόποι!) πατήρ καὶ μήτηρ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἐν Σπάτα τῆς Ἀττικῆς ἱερὸς ναὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ ἐν αὐτῷ δρωῶσα ἰέρεια (αὕτη ἡ Ἑλένη, ἡ γνωστὴ, ἥδη μακαρίτισσα) διατρέχει κίνδυνον οἷον καὶ ὁ βασιλεὺς Σαούλ, ὅστις ἐφ' ὅσον κατεδίωκε τοὺς ἐγκαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς

γῆς, ἡνδοκίμει ἐν πολέμοις καὶ εἰρήνῃ· ἡντοκτόνησε δὲ ὅτε καὶ οὗτος προσέφυγεν εἰς αὐτούς.³³

Κατόπιν εἶναι αὐτὴ ἡ διαβόητη *Μαγουλα*. Ἀλλὰ περνάει ἡ ὥρα, κι ἄς μὴ μείνω παραπάνω σ' αὐτήν.³⁴

Μετά εἶναι αὐτὴ ἡ Ἀθανασία *Κρικέτου*, ἡ ὁποία ζεῖ. Εἶναι γνωστός αὐτός ὁ δερμογραφισμός της. Βγάζει τὰ στήθια της ἀπ' ἑξω –μέ συμπαθᾶτε– καὶ δῆθεν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο γράφει ἀπάνω ἐκεῖ διάφορα παραγγέλματα στοὺς ἀνθρώπους! Δέν μοῦ λέτε· θά διάλεγε ποτέ ὁ Θεός τὰ στήθη μιᾶς γυναίκας γιὰ νά δώσει ἐντολές στοὺς ἀνθρώπους; Ἀπλῶς εἶναι ἐκείνη ἡ νοσηρὴ μορφή τοῦ δέρματος, γνωστὴ στήν Ἱατρική, πού λέγεται *δερμογραφισμός*. Μὲ ἓνα ἀντικείμενο, ὅχι πολὺ αἰχμηρό, ἂν τραβήξεις μία γραμμὴ, ἐρεθίζεται ἐκεῖ τό δέρμα καί παρουσιάζει μιὰ κόκκινη γραμμὴ. Ἀφήστε δέ ὅτι γράφει ἐκεῖ καί μέ ἀνορθογραφίες... ἄλλη παράγραφος αὐτή.

Ἔχει τόσες πολλές εἰκόνες ἐκεῖ μέσα, ὥστε κανεῖς νομίζει ὅτι εἶναι πραγματικά Ἅγία. Τό χειρότερο εἶναι ὅτι ἡ ἴδια ἀποκαλεῖ τὸν ἑαυτὸ της Ἅγία... καί κυκλοφορεῖ ἡ φωτογραφία της, ἡ εἰκόνα της, ὡς Ἅγία! Καί οἱ ἡλίθιοι Χριστιανοί μας, οἱ πλανώμενοι –γιὰ τοὺς ὁποίους διαμαρτύρεται ὁ Κύριος στὸν ἐπίσκοπο τῶν Θυατείρων, λέγοντας ὅτι ἐκείνη ἡ γυναίκα πλανᾷ τοὺς ἀνθρώπους του, τὸν λαό του– βάζουν τὴν εἰκόνα τῆς Ἀθανασίας τοῦ Αἰγάλεω στό εἰκονοστάσι τους!

33. Ἀρχιμ. Γερβασίου Παρασκευοπούλου, *Ἐπίκαιρα προβλήματα ὑπὸ τὸ φῶς τῶν Ἱερῶν Κανόνων*, Πάτραι 1962, σ. 171.

34. Βλ. π. Χαραλ. Βασιλοπούλου, *Οἱ φωτισμένες ξεσκεπάζονται*, ἐκδ. Ὁρθόδοξος Τύπος, Ἀθῆναι 1977, σ. 12-13.

Ἐπειτα, ἡ *Μαρία τῆς Λαρίσης*, πού ἴσως μερικοί ἀπό σᾶς νά εἶχατε πέσει καί θύματα. Θυμᾶμαι, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὅταν εἶχα ἔρθει στή Λάρισα, κάποιος φίλος, νέος, πνευματικός ἄνθρωπος, τήν εἶχε ἐπισκεφθεῖ. Ἡ κατάσταση εἶχε ὡς ἑξῆς.

Αὐτή ἡ γυναῖκα ἔπεφτε σ' ἓνα κρεβάτι, ὅλη τή νύχτα ἐκεῖ, ὑποτίθεται πῶς κοιμόταν καί ἔβλεπε ὄνειρα. Κάποιες στιγμές μέσα στή νύχτα ἔβγαιναν μερικές φράσεις ἀπό τό στόμα της. Οἱ ἡλίθιοι Χριστιανοί μας, ἢ πλανεμένοι κατὰ ἐπιεικέστερη ἐκδοχή, κάθονταν γύρω ἀπό τό κρεβάτι της καί περίμεναν ὅλη νύχτα τί θά πεῖ γιά νά τό ἀρπάξουν ὡς προφητεία! Κυρίως γυναῖκες. Οἱ ἄνδρες, μέ τόν σύζυγο αὐτῆς τῆς Μαρίας, ὅπως μοῦ εἶχαν πεῖ, πῆγαιναν σ' ἓνα ἰδιαίτερο ἐκεῖ στήν κουζίνα καί τά κουτσοπίνανε ὅλη νύχτα!

Ἐν τῷ μεταξύ, αὐτός ὁ νέος πού τήν εἶχε ἐπισκεφθεῖ, ὅταν εἶδε τήν ὅλη σκηνή καί τήν ἄκουσε νά μιλάει, λέει γιά μιά στιγμή στίς κυρίες πού ἦταν γύρω ἀπό τό κρεβάτι της: *Τί κάθεστε καί τήν ἀκοῦτε; Αὐτή εἶναι δαιμονισμένη!* Καί σηκώνεται ἀπάνω αὐτή, ἀγαπητοί μου, καί τοῦ πατάει ἓνα βρισίδι τοῦ νέου αὐτοῦ!

Καί ἔρχομαι τώρα σ' αὐτό πού μᾶς ἐνδιαφέρει καί περισσότερο, στόν Εὐσέβιο Παπαστεφάνου.

Ὁ Εὐσέβιος Παπαστεφάνου, ἀγαπητοί, εἶναι ἓνας ὀρθόδοξος ἀρχιμανδρίτης στήν Ἀμερική, θεολόγος, ὁ ὁποῖος πλανήθηκε φοβερά. Νομίζει ὅτι μπορεῖ νά ἐπικαλεῖται τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, καί Αὐτό νά κατέρχεται ὡς Πεντηκοστή ἐπαναλαμβανόμενη, μέ τόν τρόπο πού ὁ ἴδιος νομίζει. Ἔχει ἀκολουθήσει τά ἴχνη τῶν αἰρετικῶν Πεντηκοστιανῶν τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀμερικῆς.

Βέβαια ὁ ἴδιος λέει ὅτι δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τούς Πεντηκοστιανούς! Ἀλλά ὅ,τι καί νά πει, ἀγαπητοί μου, βλέπουμε καθαρά ὅτι ἀπ' ἐκείνους ἔχει πάρει.

Καί τί ἄλλο λέει μετά; Λέει ὅτι αὕτη ἡ *χαρισματική ἐνέργεια*, δηλαδή τό νά ἐπικαλούμαστε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, ὑπάρχει στούς Προτεστάντες, ὑπάρχει στούς Ρωμαιοκαθολικούς καί στούς Ὁρθοδόξους. Ὅτι ὅλοι αὐτοί κάποια μέρα θά φύγουν ἀπό τίς Ἐκκλησίες τους, γιατί δέν θά μπορέσουν οἱ ἄλλοι νά τούς κατανοήσουν. Λέει ἀκόμη ὅτι ὁ πάπας ἐτοιμάζεται νά κάνει διωγμό ἐναντίον τῶν χαρισματικῶν αὐτῶν, τῆς *Χαρισματικῆς Κινήσεως*, αὐτοί θά ἀναγκαστοῦν νά φύγουν, καί τότε θά ἀποτελέσουν κάτι τό καινούργιο.

Ἔχουμε ἐδῶ κι ἓνα βιβλίο τοῦ Παπαστεφάνου, μέ τίτλο *Ἡ Παγκόσμιος Ἐκχυσίς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*. Αὐτός γυρίζει ὅλη τήν ὑφήλιο, ἔχει ἔλθει καί στήν Ἑλλάδα, καί κάνει φοβερό προσηλυτισμό!³⁵ Κι ἀπό κάτω, ὑπότιτλος, *Ἡ Χαρισματική Κίνησις ἐξ Ὁρθοδόξου ἀπόψεως*.³⁶ Εἶναι μία ἀπολογία, τρόπον τινά, γιά ὅσα τόν κατηγοροῦν. Σᾶς διαβάζω γρήγορα-γρήγορα κάτι πολύ φευγαλέο. Γράφει:

Ἡ Χαρισματική Κίνησις εἶναι γνωστή καί ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Πεντηκοστιανὴ Κίνησις (νιάου-νιάου στά κεραμίδια!), καθ' ὅσον ἐπιζητεῖ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ζω-

35. Ἐπὶ 15 ὁλόκληρα ἔτη δροῦσε προσηλυτιστικά ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας χωρὶς τό παραμικρὸ ἐμπόδιο! Ὁ ἴδιος μάλιστα ἀναφέρει στο βιβλίο του ὅτι στήν *Α΄ Πανορθόδοξη Χαρισματικὴ Συνέλευση* (1973, Michigan) ἀπέστειλε προσκλήσεις εἰς ὅλους τοὺς κανονικοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς καὶ ἐξητήθησαν δεόντως αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τῶν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου. (σ. 185)

36. Ἐκδ. *Logos Ministry for Orthodox Renewal*, Ἀθῆναι 1976².

ἥς καὶ ἐμπειρίας τῆς Πεντηκοστῆς.

Γιατί εἶπα νιάου-νιάου στά κεραμίδια; Γιατί λένε ὅτι δέν ἔχουν σχέση με τούς Πεντηκοστιανούς!

Δέν ἀποκρύπτομεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χαρισματικὴ αὐτὴ ἐμπειρία, με ὅλας τὰς ἐξωτερικὰς ἐκδηλώσεις ποὺ ἐμφανίζει, ἔχει ἐπεκταθεῖ εἰς τὰς κυριωτέρας δυτικὰς Ἐκκλησίας· παραδείγματος χάριν, τὴν Ρωμαιο-καθολικὴν, Ἀγγλικανικὴν, Λουθηρανικὴν, Πρεσβυτεριανὴν καὶ Μεθοδιστικὴν. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸν ὅτι οἱ καταφερόμενοι κατὰ τῆς Χαρισματικῆς Κινήσεως, ἰδίως ἐν Ἀμερικῇ, εὐρίσκονται μεταξὺ καὶ τῶν φιλελευθέρων καὶ τῶν συντηρητικῶν Χριστιανῶν. Δέν ἀποτελεῖ φαινόμενον ποὺ περιορίζεται μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων.

Συνεπῶς, αὐτοὶ πρόλαβαν νὰ κάνουν ἐνωση τῶν Ἐκκλησιῶν πὶό μπροστά ἀπὸ ἐκείνους πού προσπαθοῦν νὰ τὴν κάνουν ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια! Καὶ φυσικὰ αὐτές οἱ ἐνώσεις εἶναι ἀπόβλητες.

Οὔτε ἀποκρύπτομεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Χαρισματικὴ Κίνησις, γενικῶς, ἔχει πρόδρομον καὶ ἐμπνευστὴν τὴν Κλασσικὴν Πεντηκοστιανὴν Ἐκκλησίαν!

Λίγο πὶό πάνω ὅμως ξέρετε τί λέει; Πολλοί, ἐξ ἀγνοίας ἢ κακῆς διαθέσεως καὶ προκαταλήψεως, συνταυτίζουν τοὺς Χαρισματικούς με τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Πεντηκοστιανῆς Ἐκκλησίας! Ἄμα τοὺς κατηγορήσεις ὅτι εἶναι Πεντηκοστιανοί, σοῦ λένε ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος κακῆς διαθέσεως! Ὅπως ὅταν ποῦμε καὶ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Χ.Ο.Ε. ὅτι εἶναι Πεντηκοστιανοί, τότε ἐπίσης εἶναι κακὴ ἡ διάθεσή μας! Καὶ δέκα γραμμὲς παρακάτω λέει αὐτό πού σᾶς εἶπα:

Ούτε αποκρύπτομεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Χαρισματικὴ Κίνησις, γενικῶς, ἔχει πρόδρομον καὶ ἐμπνευστὴν τὴν Κλασσικὴν Πεντηκοστιανὴν Ἐκκλησίαν. Τοῦτο ὁμολογοῦν ὅλοι οἱ Χαρισματικοὶ Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ Προτεστάνται, καὶ δὴ μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης διακρίνουν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς Πεντηκοστιανῆς Ἐκκλησίας νὰ κινεῖται ἡ χεὶρ τῆς Θείας Προνοίας. Πολλοὶ μελετῆται τῆς Παγκοσμίου Πεντηκοστιανῆς Κινήσεως θεωροῦν αὐτὴν ὡς ἓν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων γεγονότων τοῦ συγχρόνου Χριστιανισμοῦ, ἐξισοῦται δὲ μὲ τὴν Προτεστάντικὴν μεταρρυθμίσιν τοῦ 15ου αἰῶνος, κατὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ. Δηλαδή, νιάου-νιάου στὰ κεραμίδια!

Ἄλλοῦ ἐξηγεῖ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἔρχεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Λέει: Εἰς ἄλλους δὲ ἔρχεται ἡ θεία ἐπισκίασις ὡς ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ποὺ διέρχεται συνήθως ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὴν κεφαλὴ, καὶ προχωρεῖ κάτω πρὸς ὅλον τὸ σῶμα. Καὶ μάλιστα λέει ὅτι δημιουργεῖ συγκλονισμό... Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι χαρακτηριστικὸ μόνο τῶν δαιμόνων! Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἔρχεται ὡς δρόσος· οὔτε συγκλονίζει τὸν ἄνθρωπο οὔτε τὸν κάνει νὰ τρέμει οὔτε νὰ αἰσθάνεται ἠλεκτρικὲς ἐκκενώσεις στό σῶμα του.³⁷ Καὶ συνεχίζει· ἀκοῦστε: Ἐνίστε, ἀλλ' ὄχι ἐκαστοτε, τὰ χέρια δονοῦνται, ἄλλοτε ἡ κεφαλὴ καὶ ἄλλοτε ὁλόκληρον τὸ σῶμα!

Ἀλλὰ τὰ φαινόμενα αὐτά, μ' αὐτές τίς ἐκδηλώσεις, τὰ συναντᾶμε στίς πνευματιστικὲς συνεδριάσεις, στόν Πνευματισμό, πού ἐκεῖ σαφῶς δοῖ καὶ ἐνεργεῖ ὁ Διάβολος, ὁ Σατανᾶς... σαφῶς!

37. Βλ. Γ' Βασ. 19,12. Ἰώβ 4,16. Ψαλμ. 132,3. Ὡσ. 6,4. 14,6. κ.ἄ.

Ὁ γράφων εἶναι ὄχι μόνον αὐτόπτης μάρτυς, ἀλλὰ καὶ μέτοχος τῶν ὄντως θαυμασίων ἐκδηλώσεων τοῦ Πνεύματος, ἐν μέσῳ τῶν Χαρισματικῶν.

Ἔχει καὶ φωτογραφίες· ἂν θέλει κανεὶς, ἅς πλησιάσει μετὰ νὰ τοῦ τίς δείξω.

Καί συνεχίζει: Ἡ παγκόσμιος καὶ καθολικὴ ἔκχυσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις (αὐτές, δηλαδή, τίς ἡμέρες) ὑποδηλοῖ ὅτι ὁ Κύριος ἢ μπορεῖ (ἀκοῦστε, ἀκοῦστε!) νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς αἰωνίους αὐτοῦ σκοποὺς καὶ ἔξω τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ αἵρεται ἢ ἀλήθεια ὅτι παραμένει ἡ μήτηρ Ἐκκλησία! Ἔ, βέβαια· γιὰ νὰ μὴν ὑποστῇ κάποιον διωγμό, τὴν ἀποδέχεται. Ἄλλοῦ ὅμως λέει ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία βαίνει ὡς πόρνη... ἡ μεγάλη πόρνη-Βαβυλώνα! Ἄλλοῦ τό λέει αὐτό.³⁸

Ἰσως ἀναγκασθεῖ (ὁ Χριστός) νὰ προσπεράσει τὴν Ἐκκλησίαν (ἀκοῦστε: νὰ προσπεράσει! δηλαδή νὰ τὴν ἀρνηθεῖ, νὰ τὴν ἀφήσῃ στήν ἄκρῃ τὴν Ἐκκλησία!) πού οἱ Ὁρθόδοξοι διεκδικοῦμεν (διεκδικοῦμεν... γιατί θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του Ὁρθόδοξο!) ὡς τὴν ἱστορικὴν, ὡς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ἀκούσατε; Ὁ Χριστός νὰ παραμερίσει τὴν Ἐκκλησίαν του, γιὰ νὰ προχωρήσῃ, νὰ κάνει κάτι παρακάτω μόνος του! Χωρὶς τὴν Ἐκκλησίαν του ὁ Χριστός!

Τώρα πὺν προσεγγίζει ἡ μεγάλη θλίψις τῶν ἐπτὰ ἐτῶν (Ποιὰ εἶναι αὐτή; Ἄγνωστο. Σᾶς εἶπα, ἔχουν τό

38. Βλ. σ. 9: Ἡ προφητευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἀποστασία ἤδη ἐνεργεῖται. Ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ ἤδη ἐμφανίζει σημεῖα τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν ὅτι ἤρχισε νὰ μετασχηματίζεται εἰς πόρνην περιβεβλημένην πορφύρα καὶ κοκκίνῳ. (Ἀποκ. 14, 8. 17, 5.)

προφητικό χάρισμα. Ποιό προφητικό χάρισμα; ψευδοπροφήτες είναι, όπως αποκαλύπτει ο Κύριος για την γυναίκα-*Ἰεζάβελ!*) ἄς τείνωμεν οἱ Ὀρθόδοξοι εὐήκον οὕς (ἄς ἀκούσουμε μέ εὐνοϊκή διάθεση) εἰς τί λέγει τὸ Πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας.

Νά πάλι αὐτὸ πού σᾶς ἔλεγα πρὶν, στή σελίδα 208: *Ἦδη καὶ ἡ Ὀρθοδοξία, ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἐν πολλοῖς ἀρχίζει νὰ μεταβάλλεται εἰς πόρνην γυναῖκα!*

Τὰ κοσμικὰ σημεῖα, πού δὲν ἐφανερώθησαν τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς (᾿Α, πολλά πράγματα λοιπόν δὲν φανερώθηκαν τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς... Καὶ ἐρμηνεύουν λανθασμένα τὴν προφητεία τοῦ Ἰωήλ!) θὰ ἐκδηλωθοῦν τώρα, ἐπικειμένης τῆς μεγάλης καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ Κυρίου.³⁹

Καὶ λέει παρακάτω ὅτι θὰ ἄρπαχθοῦν ἀπὸ τὸν Κύριο, ὅπως μᾶς περιγράφει τὴν Β΄ Παρουσία ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Προσέξτε ὅμως: Πού θὰ ἄρπαχθοῦν; Ὅχι στὸν Οὐρανό. Θὰ πάρει ὅλους τοὺς *Χαρισματικούς* ὁ Χριστός, θὰ τοὺς μεταφέρει στή Σιών, στὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖ θὰ μείνουν ἑπτὰ χρόνια, ἕως ὅτου περάσει ἡ θλίψη, καὶ μετὰ... Καὶ μετὰ βλέπουμε παρακάτω!

39. Βλ. Ἰωήλ 3, 1-5. Πρόκειται περὶ μεσσιακῆς διπλῆς προφητείας. Τό πρῶτο μέρος της (στίχ. 1-2) ἐπαληθεύθηκε στὰ πρῶτα ἔσχατα, κατὰ τὴν Α΄ Παρουσία τοῦ Κυρίου, τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ ἀπόστολος Πέτρος (Πράξ. 2, 14-21), ἐνῶ τὸ δεῦτερο μέρος της (στ. 3-5) θὰ ἐπαληθευθεῖ στὰ δευτέρα ἔσχατα, κατὰ τὴν Β΄ Παρουσία. Βλ. σχόλια π. Ἰωήλ Γιαννακοπούλου στὴν *Ἑρμηνεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης*, Τόμ. 22ος, ἐκδ. Β. Ρηγόπουλος, Θεσσαλονίκη 1976, σ. 186-188. Πέραν τούτου ὅμως, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἀποκάλυψε τὰ πάντα στοὺς Ἀποστόλους κατὰ τὴν Πεντηκοστή. Δὲν ὑπάρχει κἀτι περισσότερο πού νὰ ἀποκάλυψε σ' ἐμᾶς καὶ ὅχι στοὺς Ἀποστόλους. Βλ. Ἰωάν. 14, 26. 16, 13.

Αὐτοί, ἀγαπητοί μου, εἶναι πού δροῦν μέσα στήν Ἐκκλησία, καί ἡ Ἐκκλησία δέν τούς ἔχει καταδικάσει ἀκόμη! Ἡ Χ.Ο.Ε. Λαρίσης κατά παρόμοιο τρόπο δρᾷ. Δέν ἔχει τήν γλωσσολαλία ἡ Χ.Ο.Ε. Λαρίσης; Δέν ἰσχυρίζεται ὅτι κάνει ἰάσεις καί θεραπεῖες; Ὅλα αὐτά τί δείχνουν; Δείχνουν ὅτι ἀνήκει στήν κατηγορία καί στήν οἰκογένεια τῶν *Φωτισμένων*. Ἄς προσέξουμε λοιπόν ἄς προσέξουμε πάρα πολύ!

Τό συμπέρασμα; Τό συμπέρασμα βγαίνει ἀπ' ὅ,τι εἴπαμε. Οἱ κινήσεις αὐτές εἶναι ἀπό τό πονηρό πνεῦμα ἐνεργούμενες. Καί τοῦτο τό ἀποκαλύπτει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, μέ τό νά χαρακτηρίσει καί νά πεῖ ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι τά *βαθέα τοῦ Σατανᾶ*, καί ὅτι τά ἔργα τῆς γυναίκας αὐτῆς, τῆς *Ἰεζάβελ* ὅπως τήν ἀποκαλεῖ, εἶναι ἔργα καί ἡμέρες τῆς παλιᾶς *Ἰεζάβελ*.

Ὁ Κύριος μᾶς εἰδοποιεῖ: «*βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γάρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι... καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλούς... καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν*»⁴⁰, νά, σᾶς τό ἔχω πεῖ.

Ἔτσι, ἀγαπητοί, ὀφείλουμε νά ἔχουμε ταπείνωση, διότι τό πνεῦμα τῆς πλάνης ἐνεργεῖ ἰδιαιτέρως στοὺς ὑπερηφάνους,⁴¹ ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν τήν πεποίθηση ὅτι ἐρμηνεύουν ὀρθά τή Γραφή, ἔξω ἀπό τήν ἐρμηνεία τῆς Ἐκκλησίας, καί τελικά ποιμαίνουν τόν

40. *Μαθ.* 24, 4-5· 11· 24-25.

41. Βλ. *Ἰουδίθ* 9, 11. *Παρ.* 3, 34. *Σοφ. Σειράχ* 3, 18-20. 10, 15. *Α΄ Πέτρ.* 5, 5. *Ἰακ.* 4, 6.

ἐαυτοὺς τους, ὅπως λέει ὁ ἀδελφόμενος Ἰούδας.⁴²

Ἡ γυναίκα-*Τεξάβελ* κυκλοφορεῖ ἀκόμη, καί θά κυκλοφορεῖ ἕως ὅτου τελειώσει ἡ Ἱστορία· κυκλοφορεῖ μέσα στήν Ἐκκλησία καί πλανᾷ καί ἀποσπᾷ τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἀπό τῆ σωτηριώδη μάνδρα.

Ἄς ἀνοίξουμε λοιπόν τὰ μάτια μας καί ἄς προσέχουμε, διότι «πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον». Ὁ Διάβολος στήν ἐποχή μας ὀργιάζει. Ἄς προσέχουμε συνεχῶς, γιατί εἶναι θέμα αἰώνιας σωτηρίας μας!

Κυριακή, 1 Μαρτίου 1981

42. Βλ. *Ἰούδα* 12.